

lig indført. Om ogsaa Kolera er en fæl Sygdom, er det dog ingen Grund til at bestræbe sig for at indføre Tyfus, siden Erfaring viser, at man ikke nødvendig behøver at faa en af Delene.

Og her kommer jeg til det, jeg ønskede at sige: vi have Drifterne, det kan ikke nytte at nægte det; men vi baade kunne og skulle beherske dem. Guds Ord staar fast, og han har sagt baade til Mænd og Kvinder: Du skal ikke bedrive Hoer! Men han, som har skabt os og kjender vor Natur, han lægger ikke større Byrder paa noget Menneske, end det kan bære, naar det kun har Viljen dertil. At de kunne bæres, og det uden at man tager Skade deraf, er jo ogsaa noksom bevist, om end de enkelte abnorme Tilfælde, jeg hentydede til, synes at danne Undtagelser; men selv med Hensyn til disse er jeg ikke fuldkommen vis paa, at det er virkelige Undtagelser. Vistnok er der noget til, der hedder Arvelighed — „Fædrene aad sure Druer, og Børnenes Tænder blev ømme“; men det kunde jo tænkes, at, hvis Børnene havde haft en alvorlig Vilje til ikke ligeledes at æde sure Druer, saa var deres Tænder ikke blevne ømme. Dog her tør vi ikke dømme, vi, som ikke kunne ransage Hjerter og Nyrer. Vi kunne derfor kun sige: vi vide intet derom, intet andet end det, at det i ethvert Tilfælde *kun* er Undtagelser.

Askesen skulde, siger man os, gjøre de ugifte Kvinder dumme og defekte. Frk. Grundtvig spurgte i den Anledning, om de ugifte Kvinder var dummere end de gifte. Uden at ville sige de gifte Damer af mit Bekjendtskab en Ubehagelighed kan jeg ikke nægte, at i min Kreds er Intelligensen overvejende repræsenteret hos de ugifte; men det, antager jeg for øvrigt, er en Tilfældighed, og i det hele er den vist ligelig fordelt. Hvad det legemlige angaar, da kiender jeg dog selv i vor svagelige og nervøse Tid flere ugifte Kvinder, der ligesom jeg selv kunne sige: Jeg fejler ikke det ringeste, ikke en Gang en Smule Mavekatarh; jeg er et fuldstændig sundt Menneske — saa nogen ren Ødelæggelse kan et afholdende Liv dog ikke være.

Men er der da slet ingen Vanskelighed og intet, der er svært at overvinde? Jo, vist er der, men dog er der jo ingen sædelig Kvinde, som for nogen Pris vilde have Tilfredsstillelsen af den rent fysiske Drift, naar den ikke kunde følges med Til-